

Sygn. akt II Cz 927/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2013 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie SO Maria Leszczyńska (spr.)

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku : **Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. S. J.**

z udziałem wierzycielki : **J. Z.**

przeciwko dłużnikowi : **P. Z.**

o: wyjawienie majątku

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 sierpnia 2013 roku, sygn. akt XII Co 8310/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

sygn.akt. II Cz 927/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2013r. w sprawie z wniosku Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. S. J. z udziałem wierzycielki J. Z. i dłużnika P. Z. o wyjawienie majątku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2013r. odrzucił skargę dłużnika z dnia 5 października 2012r. na postanowienie Referendarza Sądowego z dnia 28 września 2012r.

Wskazał Sąd, iż postanowieniem z dnia 28 września 2012 r. Referendarz Sądowy zobowiązał dłużnika P. Z. do wyjawienia jego majątku i złożenia przyrzeczenia, jednocześnie nakazując pobrać od dłużnika na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 40 zł tytułem kosztów sądowych, od uiszczenia których zwolniony był wierzyciel.

W dniu 5 października 2012 r. (data stempla pocztowego) dłużnik złożył skargę na powyższe postanowienie.

Wezwaniem doręczonym skarżącemu w dniu 16 października 2012 r. został on zobowiązany do usunięcia braków skargi na orzeczenie Referendarza Sądowego poprzez uiszczenie kwoty 40 zł tytułem opłaty od skargi w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi.

W dniu 23 października 2012r. dłużnik złożył wniosek o zwolnienie go z opłaty od skargi w wysokości 40 zł.

Następnie, zgodnie z zarządzeniem z dnia 25 października 2012r., dłużnik wezwany został do uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od opłaty od skargi poprzez przedłożenie wypełnionego formularza oświadczenia majątkowego, w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku, a nadto wezwany został do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez przedłożenie jej dwóch odpisów w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia skargi. Powyższe wezwanie dłużnik otrzymał w dniu 31 października 2012 r., a zatem termin na uzupełnienie braków formalnych skargi oraz złożenia oświadczenia o sytuacji majątkowej upływał dla niego z dniem 7 listopada 2012 r. Dłużnik dopiero w dniu 8 listopada 2012 r. złożył w Sądzie wypełniony formularz oświadczenia majątkowego o zwolnienie od kosztów sądowych oraz 2 odpisy skargi.

W dniu 13 listopada 2012 r. dłużnik został wezwany do wskazania czy oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania oraz odpisy skargi złożył osobiście w biurze podawczym Sądu Rejonowego w Bydgoszczy czy też przesłał pocztą, a jeśli tak, to jaka była data nadania przesyłki w terminie 7 dni pod rygorem uznania, że złożył dokumenty osobiście w Sądzie. W złożonym w dniu 26 listopada 2012 r. piśmie dłużnik wyjaśnił, iż pisma te złożył w biurze podawczym Sądu Rejonowego w Bydgoszczy dnia 8 listopada 2012 r.

Zarządzeniem Referendarza Sądowego z dnia 27 listopada 2012 r. zwrócono wniosek dłużnika o zwolnienie od opłaty sądowej od skargi.

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił skargę dłużnika z dnia 5 października 2012 r. na postanowienie Referendarza Sądowego, z uwagi na brak uiszczenia należnej opłaty sądowej. Następnie, na skutek wniesionego przez dłużnika zażalenia Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w sprawie o sygn. akt II Cz175/13 uchylił zaskarżone postanowienie z dnia 20 grudnia 2012 r. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, iż po zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, Sąd Rejonowy miał obowiązek ponownie wezwać dłużnika do uiszczenia opłaty od skargi. Podkreślił, iż dłużnik dopiero otrzymując zarządzenie o zwrocie wniosku dowiedział się o jego nierozpoznaniu, a jednocześnie nie otrzymał informacji o obowiązku uiszczenia opłaty od skargi. Wobec powyższego, Sąd Odwoławczy uznał, iż Sąd I instancji po zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych winien ponownie wezwać dłużnika do uiszczenia opłaty 40 zł od skargi na czynności referendarza, czego nie uczynił i co skutkowało uchyleniem zaskarżonego orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje: Zgodnie z art. 767^{3a} k.p.c. na postanowienie Referendarza sądowego przysługuje skarga. Sąd orzeka, jako sąd drugiej instancji, stosując odpowiednio przepisy o zażaleniu.

Zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu, nieopłacone lub też z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Podkreślić należy, iż z analizy akt sprawy wynika, iż dłużnik zarządzeniem z dnia 25 października 2012 r. wezwany został do uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od opłaty od skargi poprzez przedłożenie wypełnionego formularza oświadczenia majątkowego, w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku oraz wezwany został ponownie (z uwagi na brak wcześniejszego wykonania zarządzenia) do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez przedłożenie jej dwóch odpisów w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Powyższe wezwanie dłużnik otrzymał w dniu 31 października 2012 r. Zatem termin do uiszczenia opłaty oraz złożenia dwóch odpisów skargi upływał dla niego w dniu 7 listopada 2012 r. Dłużnik dopiero w dniu 8 listopada 2012 r., a więc z przekroczeniem zakreślonego terminu złożył wypełniony formularz oświadczenia majątkowego oraz dwa odpisy skargi. Słusznie zatem Referendarz Sądowy w dniu 27 listopada 2012 r. zwrócił wniosek dłużnika o zwolnienie od kosztów sądowych, co w przypadku terminowego uzupełnienia przez dłużnika braków formalnych skargi w postaci jej odpisów w 2 egzemplarzach powinno skutkować ponownym wezwaniem do uiszczenia opłaty sądowej należnej od skargi. Jednakże, w rozpatrywanym

przypadku skarga dłużnika - niezależnie od faktu jej nieopłacenia - podlegała odrzuceniu z innych przyczyn, tj. z powodu przekroczenia ustawowego terminu uzupełnienia jej braków formalnych w postaci dwóch odpisów skargi, co skutkowało bezcelowością ponownego wezwania dłużnika do opłacenia skargi.

Sąd Rejonowy orzekając w treści uchylonego w toku instancji postanowienia z dnia 20 grudnia 2012r. nie wyjaśnił jednak powyższych kwestii. Jako podstawę wydania powyższego postanowienia wskazano wyłącznie brak opłaty sądowej należnej od skargi. W konsekwencji, mając na uwadze treść uzasadnienia kwestionowanego orzeczenia Sąd Okręgowy nie odnosił się do pozostałych kwestii proceduralnych istotnych w rozpatrywanej sprawie, udzielając w uzasadnieniu postanowienia z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt II Cz 175/13 wytycznych, zgodnie z którymi wskazywał na konieczność wezwania przez Sąd I instancji dłużnika do uiszczenia opłaty od skargi, którego brak skutkowało uchyleniem postanowienia o odrzuceniu skargi z powodu jej nieopłacenia.

Mając jednak na uwadze, iż przedmiotowa skarga niezależnie od powyższego podlegała odrzuceniu z powodu tego, iż dłużnik nie uzupełnił w terminie jej braków formalnych, tj. nie przedłożył do dnia 7 listopada 2012 r. dwóch jej odpisów, w obecnej sytuacji Sąd uznał, iż wezwanie to nie może doprowadzić do osiągnięcia celu w postaci merytorycznego rozpoznania skargi.

Wobec tego, na podstawie art. 767^{3a} k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., należało postanowić, jak w sentencji.

Zażalenia na powyższe postanowienie wniósł dłużnik.

Twierdził, że swoją sytuację opisywał w pismach kierowanych do Sądu i prosił o podanie sygnatury akt sprawy na którą ma uiścić opłatę 40 zł. Dodatkowo wskazywał na swoją sytuację osobistą i majątkową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy miał podstawy ku temu, by odrzucić skargę dłużnika na postanowienie z dnia 28 września 2012r. zobowiązujące dłużnika do wyjawienia majątku i złożenia przyrzeczenia. Skarga dłużnika zawierała braki. Nie była opłacona, jak również nie dołączono do niej jej odpisów. O usunięcie tych braków Sąd Rejonowy wezwał dłużnika, jednakże dłużnik w określonym 7 – dniowym terminie zarówno nie uiścił opłat, jak również nie złożył dwóch odpisów skargi.

Zgodnie z treścią art. 370 kpc, który znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu skarżącym, Sąd I instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Mając zatem na względzie, że skarżący nie dołączył dwóch odpisów skargi, brak było podstaw do wzywania go do uiszczenia opłaty, skargę w oparciu o przepis art. 370 kpc należało odrzucić.

Dodatkowo jedynie wskazać należy, że na obecnym etapie postępowania nie jest rzeczą obu Sądów orzekających w sprawie dokonywanie analizy sytuacji osobistej dłużnika i badanie zasadności wysuwanych w stosunku do niego roszczeń.

Obowiązkiem dłużnika jest bowiem jak wynika to z postanowienia z dnia 28 września 2012r. wyjawienie majątku i złożenie przyrzeczenia.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy bezzasadne zażalenie oddalił na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem